

TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Sayı : 17552
Tarih : 21.04.2026

10/4087

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Yıldızlar SSS Holding bünyesindeki Doruk Madencilik ile İzmir Pancar Organize Sanayi Bölgesi'ndeki Temel Conta fabrikası başta olmak üzere; Türkiye genelinde süregelen işçi direnişlerinde grev hakkına ve sendikal özgürlüklere yönelik kolluk müdahalelerinin, ücret gaspı ve sefalet ücreti dayatmasının ve bu süreçlerdeki işçi hakları ihlallerinin tüm boyutlarıyla araştırılması amacıyla, Anayasa'nın 98. maddesi ile TBMM İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri uyarınca Meclis araştırması açılmasını ve bu amaçla bir komisyon kurulmasını arz ve teklif ederim.

Cengiz Çiçek
İstanbul Milletvekili

GEREKÇE

Türkiye’de işçi sınıfı; ücret gaspı, sendikal hak ihlalleri ve güvencesiz çalışma koşullarıyla sistematik biçimde yoksullaştırılırken, bu koşulları değiştirmeye girişen işçiler devletin doğrudan müdahalesiyle karşı karşıya kalmaktadır. Söz konusu tablo tekil fabrikalar ya da münferit patronlara özgü bir istisna değil, sermaye ile devlet arasındaki ilişkilerin birlikte değerlendirilmesini gerektiren yapısal bir sorun alanına işaret etmektedir.

Yıldızlar SSS Holding’e bağlı Doruk Madencilik işçileri, aylardır ödenmeyen ücretleri ve kıdem tazminatları için 12 Nisan 2026’da Eskişehir’den Ankara’ya yürüyüş başlatmıştır. Bağımsız Maden-İş Sendikası öncülüğünde yaklaşık 180 kilometre yürüyen madenciler; ödenmeyen alacaklarının ödenmesini, işten çıkarılan sendikal temsilcilerin işe iadesini ve güvenli çalışma koşullarının sağlanmasını talep etmektedir. Yürüyüşün 8. gününde, 20 Nisan 2026’da, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı’na varmak üzereyken Dumlupınar Bulvarı’nda polis ablukasıyla durdurulmuşlar; güvenlik güçlerinin müdahalesiyle karşı karşıya kalmışlardır. Bağımsız Maden-İş Genel Başkanı Gökay Çakır, örgütlenme uzmanı Başaran Aksu ve 30’dan fazla maden işçisi gözaltına alınmıştır. Mahkeme kararlarına rağmen alacakları ödenmeyen işçiler Bakanlık önünde süresiz açlık grevi başlatmıştır. Açlık grevindeki işçilerin taleplerinin; aylardır ödenmeyen ücret, ikramiye ve tazminat alacaklarının eksiksiz ödenmesi, sendikal hakların tanınması, işten çıkarılan işçilerin işe iadesi, dayatılan ücretsiz izin uygulamalarının kaldırılması ve güvenli çalışma koşullarının sağlanması ile madenin kamulaştırılarak iş güvencesinin teminat altına alınmasını kapsadığı görülmektedir.

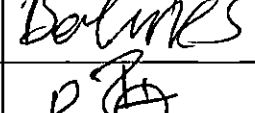
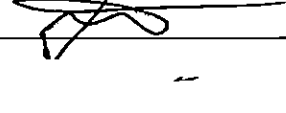
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı önünde “Açız, yoksuluz, çıplağız” diyerek açlık grevine başlayan madencilerden 110’u gözaltına alındı. Basında yer alan ve Bağımsız Maden-İş Sendikasının duyurduğu bilgilere göre, gözaltı sırasında bir işçinin fenalaşarak hastaneye kaldırıldığını belirtirken, alandaki işçilerin battaniye, ilaç ve hekim taleplerinin reddedildiğini açıkladı.

İzmir Kemalpaşa Pancar Organize Sanayi Bölgesi’nde faaliyet gösteren Temel Conta fabrikasında Petrol-İş üyesi işçilerin 498 gündür süren grevi, sendikal özgürlüklerin fiilen ortadan kaldırıldığının bir diğer çarpıcı örneğidir. İşçiler 2023’te Petrol-İş çatısı altında örgütlenmiş; sendikanın yetkisi Ağustos 2024’te mahkeme kararıyla kesinleşmesine karşın fabrika sahibi Tamer Kip toplu iş sözleşmesi görüşmelerine oturmayı reddetmiş, işçiler bunun üzerine 10 Aralık 2024’te yasal grevlerini başlatmıştır. İşveren, grev süresince yasal sınırların üzerinde işçi çalıştırmış ve makine ekipmanlarını grev alanından kaçırmıştır; her iki ihlal de Çalışma Bakanlığı müfettişlerince tespit edilerek ceza uygulanmıştır. Ne var ki 16 Nisan 2026’da grevin 493. gününde, işverenin grev çadırındaki sesleri ‘yüksek sesli müzik’ göstererek yaptığı suç duyurusuna dayanan ‘huzur ve sükûneti bozma’ gerekçesiyle, işçiler evlerinden şafak baskınıyla gözaltına alınmıştır. Suçu mahkeme kararıyla sabit olan patron korunurken, anayasal hakkını kullanan işçilerin gece

baskınlarıyla hedef alınması; idarenin uygulamalarının işçi hakları bakımından nasıl bir sonuç doğurduğunu kapsamlı ve bağımsız bir incelemeyi zorunlu kılmaktadır.

Bu iki örnek, Türkiye’de işçi eylemlerine karşı uygulanan genel örüntünün yalnızca iki halkasıdır. İzmit Bekaert fabrikasında 730 işçi yaklaşık 20 ay boyunca sözleşmesiz çalışma dayatmasına karşı 17 Nisan 2026’da greve çıkmış; Hatay Yolbulan Metal işçileri 671 gündür (20 Haziran 2024), Şık Makas işçileri 198 gündür (5 Ekim 2025), Mersin Limanı işçileri 111 gündür (31 Aralık 2025) direnişlerini sürdürmektedir. Kule vinç operatörleri aylarca alınamayan maaşları için iş makinelerinin bomlarına çıkmak zorunda kalmıştır. Bu tablo; işçilerin en temel haklarını dahi kullanabilmek için Ankara’ya yürümek, açlık grevine başvurmak ya da iş makinelerinin üzerine çıkmak zorunda kaldığı bir çalışma rejimine işaret etmektedir.

Ödenmeyen ücretler, grev kırma operasyonları, işçi temsilcilerinin tutuklanması ve direnişçilerin ev baskınlarıyla gözaltına alınması; birbirinden kopuk kurumsal aksaklıklar değil, emek karşısında şekillenen bir siyasi irade tutumuna işaret etmektedir. Bu çerçevede; grevlere ve işçi direnişlerine yönelik müdahaleleri, sendikal özgürlüklere yönelik baskıları, ücret gaspı ile işçi sağlığı alanındaki ihlalleri bütün boyutlarıyla ortaya koymak ve benzer ihlallerin önüne geçilmesini sağlayacak mekanizmaları belirlemek amacıyla Meclis araştırması açılması ve bir araştırma komisyonu kurulması gerekmektedir.

1	SÜMEYYE BOZ ÇAKI	MUŞ	
2	AYTEN KORDU	TUNCELİ	
3	SERHAT EREN	DİYARBAKIR	
4	DİLAN KUNT AYAN	ŞANLIURFA	
5	GÜLCAN KAÇMAZ SAYYİĞİT	VAN	
6	NEVROZ UYSAL ASLAN	ŞIRNAK	
7	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
8	ADALET KAYA	DİYARBAKIR	
9	VEZİR COŞKUN PARLAK	HAKKARİ	
10	ALİ BOZAN	MERSİN	
11	SALİHE AYDENİZ	MARDİN	
12	GÜLDEREN VARLI	VAN	
13	BERİTAN GÜNEŞ ALTIN	MARDİN	
14	BERDAN ÖZTÜRK	DİYARBAKIR	
15	ZEYNEP ODUNCU KUTEVİ	BATMAN	
16			
17	MEHMET KAMAÇ	DİYARBAKIR	
18	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
19	GEORGE ASLAN	MARDİN	
20	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	